

[[Indenrigsministeren.]

Bestemmelsesret i stort og smaat, som i Virkeligheden er ensbetydende med statslig Administration af Kommunerne. Thi man kan selvfølgelig ikke lade Staten sikre fuldstændig Lighed i Skattebyrderne og derefter lade Kommunalbestyrelserne selv være bestemmende for en Del af Kommunernes Udgifter. Kommunal Administration af Opgaver med deraf flydende Udgifter maa nødvendigvis i større eller mindre Grad følges af økonomisk Ansvar for Midlernes Tilvejebringelse. Jeg kan da ogsaa sige, at Regeringen ikke har turdet sætte sig et saadant Maal eller drage disse Konsekvenser, og jeg tror heller ikke, Befolkningen eller Landets Kommunalbestyrelser vilde være med dertil. Ej heller er det muligt i meget stort Omfang at gaa til Ophævelse af de gamle Kommunegrænser. Ændringer er her selvfølgelig mange Steder stadig nødvendige, og Ændringer foregaar stadig, dels ved Indlemmelse, dels ved Sammenlægning og Adskillelse af Sognkommuner.

Men stort set er der formentlig ikke anden farbar Vej tilbage end at søge frem visse Omraader af Kommunernes Udgiftsbudgetter, hvor Udgifter, der hidtil er baaret af Kommunerne, fremtidig dækkes ved Midler, der tilvejebringes ved ensartet Beskatning af Landets Befolkning som Helhed. Det er klart, at de Udgifter, der her maa udskilles af de kommunale Budgetter, maa være saadanne Udgifter, hvorom det kan siges, at de afholdes til Løsning af Opgaver, der snarest kan kaldes Statsopgaver, eller i hvert Fald maa disse Udgifter, der drages ud af de kommunale Budgetter, være af en saadan Art, at dette, at de betales gennem andre Midler, ikke medfører, at Kommunernes Ansvar for en økonomisk forsvarlig Administration undergraves. Det er den Vej, jeg her sidst har nævnt, som nærværende Lovforslag følger, og det er netop bygget saaledes op, at dets Gennemførelse ikke vil mindske Kommunernes Interesse i en økonomisk Administration.

Efter Lovforslaget uddrages af samtlige Landets kommunale Budgetter Udgifter, der tilsammen udgør ca. 74 Mill. Kr.; det vil sige, at de kommunale Skatter for Landet som Helhed kan nedsættes med disse 74 Mill. Kr. eller med 28 pCt., og et omtrent tilsvarende Beløb udskrives derefter som fælleskommunale Skatter efter ensartede Ligningsregler paa Ejendom, Indkomst og Formue, og disse fælleskommunale Skatter indgaar i en fælles Udligningsfond, der afholder de kommunale Udgifter, som

det her drejer sig om. De kommunale Udgifter, der her er Tale om, er Udgifterne til Politivæsenet, Skolevæsenet og Sociallovgivningen. For Politivæsenets Vedkommende knytter Bestemmelserne sig til Bestemmelser i det Forslag, som den højtærede Justitsminister har fremsat, og hvorefter Staten overtager den fulde Administration af Rets- og Politivæsenet.

Herved vil Kommunerne lattes for i alt 17,8 Mill. Kr., og af Statens fremtidige Udgifter til selve Politivæsenet skal herefter Udligningsfonden udrede de to Trediedele eller 14,2 Mill. Kr. For Amternes Vedkommende betyder Nyordningen en Lettelse paa 4,1 Mill. Kr., og med dette Beløb vil altsaa Amtsskatterne gaa ned. Lettelsen ved denne Ordning af Politivæsenet betyder for Hovedstaden, hvorved jeg forstaaer København, Frederiksberg og Gentofte Kommuner, en Lettelse paa i alt 9,3 Mill. Kr., for Købstæderne 4,4 Mill. Kr. og for Amtskommunerne de 4,1 Mill. Kr., jeg nævnte.

For Skolevæsenets Vedkommende bestemmes det, at Udligningsfonden fremtidig betaler de enkelte Kommuner et Tilskud, der staaer i Forhold til Kommunernes aarlige gennemsnitlige Udgift pr. Barn, der i undervisningspligtig Alder gaar i de kommunale Skoler eller i private, ikke eksamensberettigede Skoler. Tilskuddet udgør tre Femtedele af de første 50 Kr. Udgift pr. Barn, to Femtedele af de Udgifter, der ligger mellem 50 og 100 Kr. pr. Barn, og en Femtedel af de Udgifter, der ligger mellem 100 og 150 Kr. pr. Barn; overskydende Udgifter maa Kommunerne selv bære. Det højeste Tilskud, der kan ydes en Kommune, er altsaa 60 Kr. pr. Barn. I Kommunens Skoleudgifter, som kommer i Betragtning ved Beregningen, medregnes ikke Udgifterne ved Skolebygningers Opførelse og Vedligeholdelse. Denne Besparelse vedrørende Skolevæsenet andrager for Kommunerne i alt 21 Mill. Kr., nemlig 4,6 Mill. Kr. i Hovedstaden, 5,8 Mill. Kr. i Købstæderne og 10,6 Mill. Kr. i Landkommunerne.

Hvad de sociale Udgifter angaar, lattes Kommunerne i Kraft af Lovforslagets Bestemmelser med 35,7 Mill. Kr., nemlig 10,7 Mill. Kr. i Hovedstaden, 8,7 Mill. Kr. i Provinsbyerne og 16,3 Mill. Kr. paa Landet. Det sker ved, at Udligningsfonden fremtidig overtager tre Tiendedele af de Udgifter, Kommunerne hidtil har udredt til Kommnehjælp, Enkebørn, Aldersrente, Invalidere og Arbejdsløshedsforsikring. Disse Bestemmelser vil medføre Nødvendigheden af enkelte Ændringer i Sociallovgivningen i